धेनुः नवप्रमूता सवत्सा गौः जगती इन्दो भूबोत्क्रालां धेनुं वयसायकीत् । धेन् वयसाम्रोड्यगती इन्द् इति जगती कृ भूवा धनव उच्च॰ [१०.] ॥ पएमासात्मकः कालोऽविः तिस्रोऽवयोऽस्य च्यविः ग्रष्टादशमासः पृष्ठः त्रिष्टुष्ट्न्दो भूबोत्क्रातं त्रविं पर्यु वयसायकीत् । त्रविं वयसाद्रोत्तिष्टुप् इन्द् इति त्रिष्टुब्भ भूवा त्रयव उच्च° [११.] ॥ दोऽवखाउने क्तिन्प्रत्ययः दितिं खाउनमर्रुति दित्यं धान्यं वर्हति दित्यवार् यदा दिवर्षः पशुर्दित्यवार् विरार्ह्न्दो भूवोत्क्रान्तं दित्यवारुं पशुं व-यसाग्रहीत् । दित्यवाकुं वयसाप्नोदिराट् इन्द इति विरार्भूवा दित्यवाकु उच्च [१६] ॥ पञ्चाविः पञ्चावयो यस्य सः सार्धिद्वर्षः पृष्ठाः गायत्री भूवोत्क्रातं पञ्चा-विं पश्मग्रहीत् (17.) । पञ्चाविं वयसाप्रोद्गायत्री इन्द् इति गायत्री ह भूवा प-ञ्चावय उच्च° [१३.] ॥ त्रिवत्सः त्रयो वत्साः वत्सराः यस्य सः त्रिवर्षः पृष्ठः उ-ज्ञिक् इन्दो भूवोत्क्रालं त्रिवत्सं जयाक् (17.) । त्रिवत्सं वयसाप्रोडज्ञिक् इन्द इत्युक्तिग्घ भूवा त्रिवत्सा उच्च॰ [१८.] ॥ तुर्यवार् तुर्य चतुर्य वर्ष वरुतीति च-तुर्वर्षः पशुः ग्रनुष्टुप् इन्दो भूवोत्क्रात्तं तुर्ववाकं पशुं प्रजापतिर्वयसाग्रकीत्। तुर्यवाकं वयसाप्रोदनुष्टुप् इन्द् इत्यनुष्टुब्यूवा तुर्यवाक् उच्चक्रमुरिति श्रुतेः [६.३. 8. १५.] ॥ एवं श्रुत्यनुसारेण मल्ला व्याख्याताः (18.) ॥ का॰ [१७. ट. ५8.] दिन-णश्रोणिर्धि लोकम्पृणाः पूर्ववत् । द्विणश्रोणिमार्भ्य लोकम्पृणा उपद्धाति पुरीषनिर्वापः सप्तर्श्वीपस्थानं चेति सूत्रार्थः ॥ ॥ इति दितीया चितिः सम्पूर्णा 119011

IV. इन्ह्रीग्रीऽग्रव्यंयमानामिष्टंकां दृष्ट्तं युवम् । पृष्ठिन बार्वापृथिवीऽग्रत्तिः च विबीधसे ॥११॥

श्रय तृतीया चितिः । इन्द्राग्नी विश्वकमा च तन्मस्त्राणामृषिः । का॰ [१७.६. १५.] तृतीयाया७ स्वयमातृष्तामिन्द्राग्नी इति मध्ये । तृतीयायां चितावात्मतो मध्ये स्वयमातृष्तामुपद्धाति ॥ श्रनुष्टुप् पूर्वीऽर्धर्च इन्द्राग्निदेवत्यः उत्तरः स्वयमातृष्तादेवतः । के इन्द्राग्नी युवं युवामव्ययमानामचलन्तीं भङ्गरिक्तामिष्टकां स्वयमातृष्ताख्यां दृष्ठीकुरुतम् । वृविमन्द्राग्नी प्रत्युक्ता इष्टकामाक् । के स्वयमातृष्ति